
*Sokan mondják: Bár jó napokat látnánk, és ránk ragyogna
orcád világossága, Urunk. Zsolt 4, 7*

BÖJT 6. VASÁRNAPJA, 2021.03.28.

Megdöböntő számokat olvashatunk napról napra, hogy hány és hány ember betegedett meg a Covid19 vírussal, hány ember van lélegeztető gépen, és hány ember halt meg az elmúlt napon. Teljesen jogos, ha aggódunk, ha félünk, hiszen talán mindegyikünknek van már olyan ismerőse vagy rokona, akit súlyosan érint a koronavírus és a betegség komoly tünetei.

Nyugtalanít mindannyiunkat a megannyi kérdés: Vajon mi lesz holnap? Mikor lesz vége a járványnak és/vagy korlátozásoknak? Akár én is beteg lehetek? Vagy egy ismerősöm, családtagom barátom, akit szeretek és fontos nekem? Félelmetes helyzet ez azért, mert nem tudjuk, nem tudhatjuk biztosan, hogy mit hoz a jövő. Maximum csak reménykedhetünk. De meddig?

Éppen ezért nagyon aktuális ezen a vasárnapon a fent írt ige, a zsoltáros sóhajtása: „Bár jobb napokat látnánk, és ránk ragyogna orcád világossága, Urunk!”. A zsoltáríró Dáviddal együtt mi is vágyunk a jobb napokra. De ha csak sóhajtozunk, hogy mi lenne a jó, vagy panaszkodunk, hogy mi a rossz, úgy nem fog semmi sem változni. Figyeljük meg, mit csinál Dávid! Panaszkodik, óhajtozik, de közben nem tétlen, hanem Istenhez fordul, az ő oltalmáért, az ő közbeavatkozásáért könyörög. Dávid így imádkozik.

Dávid nem általánosságban fogalmazza meg vágyát. Istent szólítja meg, tőle kéri, várja, hogy cselekedjen, hogy fordítsa jóra sorsát, hozzon jó napokat a megpróbáltatás napjai után. Ahogyan mi, magyarok is imádkozzuk nemzeti Himnuszunkban: „Bal sors akit régen tép, / Hozz rá víg esztendőt [...]!” És ahogyan a Himnuszban, úgy Dávid zsoltárában is ott van a hitvallás: az Úrtól, Istentől várjuk ennek beteljesedését.

Figyeljük meg és jegyezzük meg, hogy a zsoltár Istenhez való imádsággal kezdődik, és Istenhez való imádsággal fejeződik be. E kettő között van a kesergés, a panasz. Kissé profán a hasonlat, de ezek szerint az imádságnak olyannak kell lennie, mint a szendvicznek. Aki imádkozik, az kezdje úgy, hogy

először Istenre tekint, aztán mondja el neki minden bánatát, baját, és a végén tekintsen újra Istenre. Arra az Istenre, aki Jézus Krisztusban megmutatta végtelen szeretetét.

Virágvasárnap Jézus Krisztus, mint bevonuló dicső király van előttünk középpontban. Ennek a világ fölött uralkodó, a világ sorsát, a történelmet, az eseményeket és személyes életünket kormányzó Úrnak a kezébe tehetjük az életünket, bármit hozzon a jövő.

Természetes, hogy szeretnénk, ha elmúlnának a nehézségeink, ha elkerülnének minket a bajok, és gondok nélkül élhetnénk. Lehet, szabad, kell is ezért imádkoznunk. Csak azt ne felejtjük el soha, hogy boldogságunk nem ezen múlik. A boldogság az, ha tudjuk, hogy szeretettek vagyunk, Isten szeretett gyermekei, akitől senki és semmi sem szakíthat el minket. Ez eloszlat minden felleget és sötétséget, fényt vetít a jövőre, megnyugvást és békét ad. Hiszen a felhők fölött mindig süt a nap, és az őt eltakaró fellegek is mindig eloszlanak idővel. Életünk felhői is el fognak oszlani, és ránk ragyog Isten arcának világossága. Imádkozzunk hát Dávid zsoltárának szavaival, bizalommal, reménységgel és türelemmel. Ragyogjon ránk orcád világossága, Urunk!

Dietrich Boenhoeffer, a mártírsorsú német lelkész-teológus, akit a nácik koncentrációs táborba zártak, és később kivégeztek, így írt erről versében (Evangélikus énekeskönyvünk 355. énekének szövege):

Áldó hatalmak oltalmába rejtve
Csak várjuk békén mindazt, ami jó.
Mert Isten őriz híven reggel, este,
Ő hű lesz, bármit hozzon a jövő.

S ha szenvedések kelyhét adod inni,
Mely színig töltött, keserű s nehéz,
Te segíts békén, hálával elvenni,
Hisz áldva nyújtja hű atyai kéz!

Ha gyötri, bántja szívünket a régi,
És múlt napoknak terhe ránk szakad,
Megrettent lelkünk vigaszodat kéri,
Mit nekünk szerzett, Atyánk, szent Fiad.

És ha az úton örömet adsz nekünk,
Ha szép napod ragyogva ránk nevet,
Biztasson, intsen sok nehéz emlékünk,
Hogy életünket szenteljük neked!

A csend köröttünk mélyen szerteárad.
Hadd halljuk azt a tiszta éneket,
Amely betölti rejtett, szép világod,
Hol téged dicsér minden gyermeked!

